

Δεκέμβριος 2006

Μέρες Σχολείου

Σελ 8* - από φύλλο 4

Τα 10 κυριότερα επιτεύγματα του χρόνου που πέρασε, σύμφωνα με το περιοδικό Science

Οι υπόλοιπες εννέα σημαντικότερες εξελίξεις της χρονιάς που πέρασε είναι:

1. Η λύση της Εκατοσίας του Πουανκαρέ

ενός από τα δυσκολότερα προβλήματα Μαθηματικών, που παρέμενε άλυτο εδώ και 100 χρόνια, έρχεται πρώτη στον κατάλογο των 10 κυριότερων επιστημονικών επιτευγμάτων του 2006 που συντάσσει και φέτος το περιοδικό Science.

Τη λύση την έδωσε ο 40χρονος ρώσος μαθηματικός Γριγκόρι Πέρελμαν, γνωστός και ως «Γκρίσα».

Η Εκατοσία του Πουανκαρέ είναι μια μαθηματική υπόθεση στο δύσκολο κλάδο της Τοπολογίας, που διατύπωσε το 1904 ο Γάλλος μαθηματικός, φυσικός και φιλόσοφος Ζυλ Ανρί Πουανκαρέ. Θεωρείται κεντρικό πρόβλημα τόσο στα Μαθηματικά, όσο και στη Φυσική, καθώς αφορά τα σχήματα που είναι δυνατόν να έχει το Σύμπαν.

Η λύση, έκτασης σχεδόν 500 σελίδων, δημοσιεύθηκε ανεπίσημα το 2002, ωστόσο μόλις φέτος επιβεβαιώθηκε εν μέρει από την ακαδημαϊκή κοινότητα. Τον Αύγουστο, ο Πέρελμαν αρνήθηκε το Μετάλλιο Φιντς, τη μεγαλύτερη διάκριση των

2. Το DNA του Νεάντερταλ.

Νέες τεχνικές προσδιορισμού της γενετικής αλληλουχίας επέτρεψαν την ανάλυση ενός τμήματος του DNA του Ανθρώπου του Νεάντερταλ, ηλικίας 38.000 ετών. Η έρευνα έδειξε ότι ο σύγχρονος άνθρωπος διαχωρίστηκε από τον εξάδελφό του πριν από 450.000 χρόνια.

3. Αντίο στον πάγο.

Τα δύο μεγαλύτερα καλύμματα πάγου στον κόσμο - της Γροιλανδίας και της Ανταρκτικής - αποδείχθηκε ότι συρρικνώνονται με επιταχυνόμενο ρυθμό, ενισχύοντας τους φόβους για απότομη άνοδο της στάθμης των ωκεανών.

4. Από τη θάλασσα στην ξηρά.

Η ανακάλυψη του Tiktaalik roseae, ενός ψαριού 375 εκατ. ετών, συμπληρώνει το εξελικτικό κενό ανάμεσα στα ζώα της θάλασσας και της ξηράς. Το παράξενο ψάρι με εμφάνιση που παραπέμπει σε κροκόδειλο, είχε πτερύγια που αρχίζουν να μοιάζουν με πόδια.

5. Το απόλυτο καμουφλάζ.

Ερευνητές στις ΗΠΑ και τη Βρετανία παρουσίασαν μια συσκευή από «μεταλλικά» που μπορεί να κάνει μικρά αντικείμενα κυριολεκτικά άορατα.

6. Ακτίνα ελπίδας.

Το φάρμακο ranibizumab αποδεικνύεται ότι προσφέρει βελτίωση σε ορισμένους ασθενείς με εκφύλιση της ωχράς

ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΟ ΧΡΟΝΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΗΡΘΕ ΑΝΤΙ ΑΛΛΗΣ ΕΥΧΗΣ
Ποτέ μου δεν κάθαραι να σκεφτώ το μέλλον!
έρχεται μόνο του, τόσο γρήγορα!
Αλμπερτ Αϊνστάϊν

7. Ο δρόμος της βιοποικιλότητας.

Έρευνες στη μύγα των φρούτων Drosophila και σε πεταλούδες αποκάλυψαν πώς μικρές γενετικές αλλαγές συσσωρεύονται και οδηγούν στην εμφάνιση νέων ειδών.

8. Πέρα από το φράγμα του φωτός.

Δύο νέες τεχνικές μικροσκοπίας (STED και PALM) ξεπερνούν τους περιορισμούς των συμβατικών μικροσκοπίων και απεικονίζουν τη λεπτή δομή των κυττάρων.

9. Η διατήρηση της μνήμης.

Νέες μελέτες επιβεβαιώνουν μια βασική υπόθεση των νευροεπιστημόνων για το σχηματισμό των αναμνήσεων στον εγκέφαλο μέσω της «μακρόχρονης ενδυνάμωσης» (Long Term Potentiation, LTP).

10. Λεπτοί χειρισμοί.

Μια νέα κατηγορία μικρών μορίων RNA (miRNAs) αποκαλύπτεται ότι παίζει ρόλο στην ενεργοποίηση ή την καταστολή πολλών γονιδίων,

ΤΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

Τρίτη 5 Δεκεμβρίου.

Ο τρίτος φετινός μας περίπατος.

Τετάρτη 6 Δεκεμβρίου. Ενημερώθηκαν οι γονείς του α2 για την πρόοδο των παιδιών τους.

Τη Δευτέρα 11 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε η ίδια ενημέρωση για τους γονείς της γ' τάξεως. (Οι γονείς των παιδιών της β' τάξης και του α1 είχαν έρθει στις 27 και στις 29 Νοεμβρίου αντίστοιχα).

Τι θα ήθελα να πουν οι καθηγητές στους γονείς μου ...

Ανώνυμες απόψεις για τις συναντήσεις γονέων και καθηγητών. Η αβίαστη όψη μιας κρυφής αγωνίας ...

Να πουν μόνο τα καλά και να αποκρύψουν κάθε τι κακό. Να πουν, ότι συμμετέχω στο μάθημα και ότι δεν ζωγραφίζω, δεν μιλάω, δεν γελάω, δεν κοιμάμαι, δεν προσέχω ... Και θα ήθελα, τέλος, να μην πουν στους γονείς μου ότι έγραφα το «τίμα» με περισπωμένη.

***

Θα ήθελα να πουν μόνο τα καλύτερα λόγια για μένα, θαυμάζοντάς με. Ότι συμμετέχω στην τάξη και ότι πάντα διαβάζω. Πιστεύω, όμως, ότι οι γονείς μου δεν θα τα πιστέψουν όλα αυτά επειδή με ξέρουν και κυρίως η μαμά μου που μυρίζει το φέμα από χιλιόμετρα, και θα ζητήσει να της πουν την αλήθεια.

***

Εγώ θα ήθελα οι καθηγητές να πουν μια ειλικρινή γνώμη για μένα, αλλά ... να δώσουν περισσότερη έμφαση σε όλους τους καλούς βαθμούς που έχω πάρει. Καλό θα ήταν μερικοί καθηγητές να μη μιλήσουν καθόλου, αν δεν έχουν κάτι να πουν. Και οι υπόλοιποι να είναι επιεικείς στην αξιολόγησή μου.

***

Πιστεύω να έχουν αντληφθεί φέτος οι καθηγητές την προσπάθεια που καταβάλλω. Ελπίζω σ' αυτά που θα πουν να λάβουν υπόψη τους και την συμμετοχή μου στην τάξη και, αν τους πουν πως πήγα καλά στα περισσότερα διαγωνίσματα, δεν θα επιστρέψουν οι γονείς μου το βράδυ στο σπίτι με ασθενοφόρο.

***

Θα είναι δύσκολη η συνάντηση. Πρέπει να σκεφτώ άμεσα τι θα κάνω όταν γυρίσουν οι γονείς μου στο σπίτι. Να αυτοκτονήσω με μαχαίρι ή να πέσω από το μπαλκόνι; Θέλει σκέψη ... Πέρα από την πλάκα, όμως, θα ήθελα οι καθηγητές να πουν στους γονείς μου τα καλύτερα. "Ξέρετε, το παιδί σας είναι άριστο, άψογο σε όλα κλπ.". Όμως, αυτό δεν θα γίνει δυστυχώς. Αυτό, που νομίζω πως θα πουν, είναι ότι «το παιδί σας πρέπει να δείχνει περισσότερη συνέπεια, να συγκεντρώνεται στα μαθήματά της, να δείχνει ενδιαφέρον, να προσπαθεί», και όλα τα σχετικά που λέγονται, όταν κάποιος μαθητής δεν τα πάει και τόσο καλά σε κάποια μαθήματα, εκτός και αν ένα λαμπρό φως κατέβει από τον ουρανό και φωτίσει και ειπωθούν μόνο καλά πράγματα ... Αφήστε τα όμως. Έχω πατώσει φέτος. Δεν ξέρω πώς τα κατάφερα. Όμως, έχω πατώσει. Δεν διαβάζω καλά, δεν με ενδιαφέρουν τα μαθήματα (καμιά φορά). Ανεξήγητα πράγματα. Δεν ξέρω τι να πω. Και το πιο σημαντικό!! Δεν ξέρω τι θα πουν οι γονείς μου γ' αυτό.

***

Θα ήθελα οι καθηγητές, σε μαθήματα που δεν τα πάω και τόσο καλά, να είναι λίγο επιεικείς στα λεγόμενά τους. Θα έλεγα πως γενικά καλά τα πήγα, αλλά πάντα υπάρχουν περιθώρια για βελτίωση.

***

Πιστεύω πως στο πρώτο τρίμηνο δεν τα πήγα και τόσο καλά όσο πέρυσι, αλλά στο επόμενο θα προσπαθήσω περισσότερο.

***

Φυσικά και θα ήθελα να πουν τα καλύτερα λόγια, αλλά ξέρω πως αυτό δεν γίνεται. Θα τα πουν όλα! Αυτή την περίοδο του σχολείου δυσκολεύτηκα πολύ γιατί είχα πολλά φροντιστήρια και διπλώματα. Κάποιες φορές ερχόμουν αδιάβαστος και προσπαθούσα να δικαιολογηθώ. Παρακαλώ όλους τους καθηγητές, να είναι επιεικείς μαζί μου.

***

Γενικά θα ήθελα να πουν : «Βλέπουμε ότι έχει βελτιωθεί από όταν ήταν στη δευτέρα τάξη. Και με λίγη προσπάθεια ακόμη θα καταφέρει να πάρει το βαθμό που αξίζει στην τρίτη γυμνασίου».

***

Ελπίζω να πουν οι καθηγητές μου ότι φέτος έχω βελτιώσει την προφορική μου επίδοση, αλλά χρειάζεται ακόμη λίγη προσπάθεια για να βελτιώσω και τα γραπτά μου. Γενικά αξιολογώ τον εαυτό μου με όλα τα καλά επίθετα που υπάρχουν.

***

Αν και το παιδί σας ξεκίνησε λίγο μουνδιασμένα τη χρονιά, πιστεύουμε ότι προσπαθεί και συμμετέχει στο μάθημα. Ορισμένοι βαθμοί του δεν είναι και τόσο καλοί και δεν αντιπροσωπεύουν αυτό που μπορεί να γράφει. Θάθελα οι καθηγητές να με κρίνουν με λίγη επιείκεια και θα δουν ότι το επόμενο τρίμηνο, που δεν θα έχω να δώσω και για διπλώματα, οι βαθμοί μου θα είναι καλύτεροι. Αυτό πιστεύω και θα το αποδείξω.

***

Θα ήθελα να πουν την αλήθεια, δηλαδή όπως έχουν τα πράγματα, αν και θα μου άρεσε να πουν τα καλύτερα για να χαρώ και γω και οι γονείς μου. Βέβαια, σε κάποια μαθήματα δεν τα πάω και τόσο καλά, όμως, πιστεύω πως έκανα μια προσπάθεια για να βελτιωθώ. Δεν ξέρω αν το έχω καταφέρει και αν οι καθηγητές το έχουν καταλάβει. Ελπίζω, όμως, πως η προσπάθειά μου αυτή θα φανεί και θα ανταμειφθεί.

***

Θα ήθελα να πουν την αλήθεια οι καθηγητές στους γονείς μου, αφού, έτσι κι αλλιώς, θα πούνε την αλήθεια. Θα ήθελα να πουν και τα καλά μου και τα κακά μου. Θέλω να πιστεύω, όμως, πως στα περισσότερα μαθήματα τα πήγα καλά, αλλά θέλω ακόμα λίγο πιο προσεκτικό διάβασμα.

***

Κάθε χρόνο λένε οι καθηγητές στους γονείς μου πόσο έξυπνο είναι το παιδί τους, αλλά χρειάζεται να διαβάζει περισσότερο. Δεν ντρέπομαι όμως, να πω, πως στο πρώτο τρίμηνο δεν διάβαζα και τόσο πολύ. Αυτό είναι το μειονέκτημά μου. Λουφάρω, δηλαδή, λίγο. Δεν έδωσα την προσοχή που χρειαζόταν και δεν εξασκήθηκα αρκετά σπίτι. Γενικά μπορώ να πω ότι δεν δούλεψα αρκετά κατά το πρώτο τρίμηνο. Δυστυχώς!!!

***

Δεν έχει σημασία τι θέλω να πουν οι καθηγητές στους γονείς μου, αλλά τι πραγματικά πιστεύω ότι θα πουν. Από τη μια πλευρά θα πουν ότι είμαι καλό παιδί και δεν δημιουργώ (συχνά) προβλήματα και επίσης, ότι στα προφορικά τα πάω αρκετά καλά. Όταν, όμως, αρχίσουν να λένε για τα διαγωνίσματα... Ωχ... εκεί θα χρειαστούν, πιστεύω, αρκετά ασθενοφόρα για όλους τους ανυποψίαστους γονείς που περιμένουν ότι

θα ακούσουν τα καλύτερα για τα αγγελούδια τους (το φωτοστέφανο μας λείπει). Και όταν θα γυρίσουν οι γονείς μου, εγώ θα πρέπει να έχω ετοιμάσει την απολογία μου και ... τη διαθήκη μου. Ελπίζω να πουν και κάποια καλά λόγια οι καθηγητές, εκτός από τα κακά, για να ζήσουμε και μεις λίγο.

***

Πάντα περιμένω μια ανατροπή. Νομίζω πως η μελέτη στο σπίτι μου είναι ανεπαρκής, όμως, τελικά τα προφορικά μου ανεβάζουν το μέσο όρο κατά πολύ. Και έτσι, έχω τελικά ένα καλό βαθμό. Αυτό που με σώζει πάντως, είναι η προσοχή την ώρα του μαθήματος.

***

Στις 13, 14 και 18 Δεκεμβρίου πραγματοποιήθηκε κατά τάξεις η χριστουγεννιάτικη λειτουργία στον Ιερό Ναό του Αγίου Τίτου. Μετά τη λειτουργία τα παιδιά βρέθηκαν στο Κέντρο Νεότητας, για να περάσουν μαζί λίγες στιγμές χαλάρωσης και συντροφικότητας.

Εκκλησιασμός της γ'

Το ξυπνητήρι σήμερα χτύπησε στις 7.30. Συναντήθηκα με κάποιους συμμαθητές μου και πήγαμε στον Άγιο Τίτο, όπου και θα παρακολουθούσαμε τη λειτουργία. Ύστερα από μιάμιση ώρα περίπου, αφού τελείωσε η λειτουργία, πήρα την Εβελίνα και πήγα να πάρω από το μαγαζί μας τυροπιτάκια και χορτοπιτάκια και ο Τριαντάφυλλος πήγε να πάρει λουκουμάδες. Μετά πήγαμε στο Κέντρο Νεότητας, όπου και επικρατούσε μια ευχάριστη αναστάτωση. Κάποιοι ήταν στους υπολογιστές, άλλοι στο τάβλι και άλλοι στο πιγκ-πογκ.

Ήταν μια όμορφη εμπειρία και μας δόθηκε η ευκαιρία να βρεθούμε σα τάξη, σαν παρέα. Μια ευκαιρία για να δεθούμε ακόμη περισσότερο.

Οι καθηγητές μας ήταν άφογοι σήμερα, ήταν φίλοι μας και νομίζω πως τους βγάλαμε ασπροπρόσωπους γιατί και εμείς ήμασταν άφογοι. Πολύ θα μ' άρεσε να ξαναβρεθούμε έτσι. Ευχαριστούμε για την εμπειρία.

Θεοδώρα Κοκκινίδη

Όταν και τα δύο τμήματα της γ' τάξης βρίσκονται στον ίδιο χώρο, σαν μια ομάδα, είναι πολύ καλό. Λίγα παιδιά πηγαίνουν μόνα τους, στις μέρες μας, στην εκκλησία. Άρα, όταν τους δίνεται η ευκαιρία, πάνε ευχάριστα. Μετά τον εκκλησιασμό πήγαμε στο Κέντρο Νεότητας, όπου περάσαμε πολύ ωραία, μια και είχαμε την ευκαιρία να βρεθούμε με παιδιά από το σχολείο που δεν συναντιόμαστε συχνά. Όταν μια τέτοια ευκαιρία μας δίνεται από το σχολείο, πρέπει να την εκμεταλλευόμαστε.

Το σχολείο φαίνεται σήμερα στους νέους ως ένα μέρος που κάνουν μόνο μάθημα. Έπρεπε να το βλέπουν σαν ένα μέρος στο οποίο, παράλληλα με το μάθημα, μπορούν να κάνουν πολλά πράγματα, τα οποία δεν τα κάνουν μόνοι τους.

Μίνωας Χρυσάκης

Πριν λίγες μέρες πήγαμε με την τάξη μου στην εκκλησία του Αγίου Τίτου. Πέρασα πάρα πολύ ωραία. Πιστεύω πως ήταν ωραίο που φύγαμε από το σχολείο και πήγαμε κάπου που, ως πούμπε, δεν μπορούμε να πάμε κάθε μέρα. Στην εκκλησία, μετά από την προσευχή που κάναμε, μας έδωσαν αντίδωρο. Μετά πήγαμε όλοι μαζί στο κέντρο αναψυχής και εκεί παίξαμε. Πιστεύω να έχουμε περισσότερες εξορμήσεις όλοι μαζί.

Καρίνα Κάρποβα

Περάσαμε υπέροχα! Όλοι μαζί, μια παρέα. Είχα καιρό να νιώσω έτσι! Μια αξέχαστη εμπειρία.

Εύη Μαραγκάκη

Κατά τη γνώμη μου η εκκλησία και το Κέντρο Νεότητας μας έκανε καλό γιατί βρεθήκαμε όλοι μαζί. Παίξαμε, φάγαμε και βγήκαμε λίγο από το καθημερινό πρόγραμμα.

Τάσος Τζιράκης

Φέτος ο εκκλησιασμός έγινε με διαφορετικό τρόπο, κατά τάξη. Μας δόθηκε, έτσι, η ευκαιρία να συναντηθούμε με τα παιδιά του άλλου τμήματος και τους καθηγητές, έξω από τα πλαίσια και τους κανόνες του σχολείου.

Γερόνυμος Κωνιάς

Η φετινή ιδέα του κατά τάξεις εκκλησιασμού σε ένα ναό μέσα στην πόλη, που δεν απαιτεί μεγάλη διαδρομή, βοήθησε στο να γίνει πιο ήσυχα, όχι τόσο η λειτουργία, όσο η συγκέντρωση και η διασκέδαση στο Κέντρο Νεότητας του Αγίου Τίτου όπου παίξαμε, γελάσαμε και περάσαμε ευχάριστα την ώρα μας.

Μάνος Πελονάκης

Μας δόθηκε μια πολύ καλή ευκαιρία να γνωρίσουμε τους συμμαθητές μας, αλλά πιο πολύ τους ίδιους μας τους εαυτούς, έξω από το σχολικό χώρο, αλλά μαζί με τους καθηγητές

μας. Το καλύτερο, βέβαια, ήταν πως ήμασταν όλα μαζί τα παιδιά της γ' γυμνασίου και βρήκαμε την ευκαιρία να διαπιστώσουμε τα κοινά ενδιαφέροντα που έχουμε και τις κοινές απόψεις.

Εβελίνα Μαρκαντωνάκη

Ο εκκλησιασμός ήταν ωραίος. Και στο Κέντρο Νεότητας περάσαμε φοβερά. Όλα τα παιδιά μαζί. Περάσαμε υπέροχα.

Μανώλης Ευθυμίου

Ήταν πολύ ωραία όταν πήγαμε για εκκλησιασμό στον Άγιο Τίτο και μετά στο Κέντρο Νεότητας, γιατί ήμασταν μόνο η τρίτη τάξη χωρίς το υπόλοιπο γυμνάσιο. Με τους υπευθύνους των τάξεων και με τα παιδιά του άλλου τμήματος και είχαμε χρόνο να συζητήσουμε, πράγμα που δεν το κάνουμε σε καθημερινή βάση. Μόνησα με παιδιά που μόνο ένα «γεια» τους λέω όταν έχουμε σχολείο.

Τριαντάφυλλος Μπούμπας

Η συγκέντρωση των δύο τμημάτων της τρίτης ήταν μια καταπληκτική εμπειρία. Περάσαμε τ-έ-λ-ε-ι-α, ε-ξ-α-ί-σ-ι-α, θ-α-υ-μ-ά-σ-ι-α!!

Μαριέυα Καρκανάκη

Πιστεύω ότι φέτος όλοι ευχαριστηθήκαμε από τον εκκλησιασμό. Κατ' αρχάς το σημαντικό ήταν ότι μπορέσαμε μια φορά να οργανωθούμε και να ενεργήσουμε σαν τάξη, ομαδικά και σ' αυτό συνέβαλε το ότι ήμασταν μόνο τα παιδιά της γ' γυμνασίου. Έτσι, μπορέσαμε μετά τη λειτουργία να καθίσουμε όλοι μαζί και να συζητήσουμε σαν παρέα. Πιστεύω πως όλοι πέρασαν καλά.

Αθηνά Κληρονόμου

Φέτος έγινε κάτι διαφορετικό σε σχέση με άλλες χρονιές και – κατά τη γνώμη μου – το πιο ωραίο. Βρεθήκαμε με συμμαθητές και καθηγητές εκτός σχολείου.

Μαρία Ιατράκη

Φέτος, προορισμός μας για τη χριστουγεννιάτικη λειτουργία ήταν ο Άγιος Τίτος. Εκτός, όμως, από τον προορισμό άλλαξε και η οργάνωση. Οι καθηγητές μάς πρότειναν, όσοι από μας μένουν κοντά να πάμε με τα πόδια στην εκκλησία. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα πολλά παιδιά να συγκεντρωθούν και να πάνε μαζί στην εκκλησία. Τα υπόλοιπα ήρθαν με σχολικά.

Μετά τον εκκλησιασμό πήγαμε στο Κέντρο Νεότητας και ο χώρος αυτός μας παρείχε διάφορες δραστηριότητες (μπάσκετ, ποδόσφαιρο, μπιλιάρδο και πιγκ-πογκ). Επίσης μπορούσαμε να φάμε (χορτοπιτάκια, τυροπιτάκια και λουκουμάδες). Η συγκέντρωση αυτή έφερε πιο κοντά τα δύο τμήματα της τρίτης τάξης, να γνωριστούμε ακόμη καλύτερα και να μιλήσουμε ακόμη πιο πολύ.

Αντώνης Μανιός

Η λειτουργία όπως πάντα ήταν η ίδια. Και εγώ ως εκκλησιασμό ορίζω τη λειτουργία. Γι' αυτό δεν θα μιλήσω γι' αυτό, αλλά για ό,τι ακολούθησε.

Ήταν μια καλή ευκαιρία για να βρεθούμε όλοι μαζί, καθηγητές και μαθητές, εκτός σχολείου, εκτός τάξης. Εκμεταλλευτήκαμε το γεγονός με τον πιο δημιουργικό και ευχάριστο για όλους – υποθέτω - τρόπο. Παιξαμε, γελάσαμε, φάγαμε λουκουμάδες. Εγώ προσωπικά πέρασα τέλεια και ζητώ επανάληψη. Δεν μπορούμε να περιμένουμε μέχρι την τριήμερη.

Γεργιάννα Τσαϊνή

Με την επίσκεψη αυτή, εκτός από το ότι μου δόθηκε η ευκαιρία να πάω στην εκκλησία στην οποία, δεν ξέρω για τους άλλους, αλλά εγώ είχα να πάω από το Πάσχα, μου δόθηκε, επίσης, η ευκαιρία να περάσω το χρόνο μου με τους συμμαθητές μου και τους καθηγητές μου, έξω από το σχολείο και να τους μάθω καλύτερα, παίζοντας ομαδικά παιχνίδια, ή μιλώντας απλώς μαζί τους. Ήταν πολύ καλή η σκέψη για την επίσκεψη αυτή γιατί μας έφερε ακόμη πιο κοντά και μας έκανε να δεθούμε ακόμη περισσότερο.

Γιάννης Αλέξης

***

Εκκλησιασμός της β'

Ένωσα πραγματικά χαρούμενα και γαλήνια, από την επίσκεψή με την τάξη μας, στον Άγιο Τίτο για εκκλησιασμό. Τα συναισθήματα που ένωσα ήταν όλα θετικά, αλλά απ' όλα, η γαλήνη ήταν εκείνο που

επικράτησε μέσα μου πιο πολύ. Ένωσα μια αρκετά στενή επικοινωνία ανάμεσα σε μένα και σε κάποια ανώτατη δύναμη. Μπορεί να υπήρχαν πολλά άτομα μέσα στην εκκλησία, όμως παρόλα αυτά, εγώ ένωσα ότι ήμουν μόνη μου χωρίς να υπήρχε κανείς άλλος δίπλα μου, ενώ σκεφτόμουν και προσευχόμουν ασταμάτητα. Ακόμα και μετά που κοινωνήσα, ένωσα απαλλαγμένη από ένα μεγάλο βάρος που υπήρχε μέσα μου. Ήταν πραγματικά μια ανεξίτηλη εμπειρία και πιστεύω, ότι θα κάνει πολύ κολλό σε πολλά άτομα με το να πηγαίνουν συχνά στην εκκλησία για να εξομολογηθούν αυτό το οποίο τους βασανίζει.

Ελίνα Χουστουλάκη

Όταν πήγα στην εκκλησία ένωσα πολύ ανακουφισμένος διότι την προηγούμενη μέρα είχα ζητήσει συγχώρηση από τους γονείς μου και τον αδερφό μου για άφεση αμαρτιών. Όταν πήγα να κοινωνήσω, ένωσα ότι δεν έπινα απλά λίγο κρασί, αλλά πως αυτό που έπινα ήταν άγιο.

Στρατής Κασσαβέτης

Αυτό που μου έκανε εντύπωση στην εκκλησία ήταν ότι οι άνθρωποι ήταν τόσο φιλικό! Αφού τελείωσε η λειτουργία, πήγαμε στο Κέντρο Νεότητας όπου περάσαμε ΤΕΛΕΙΑ! Το κλίμα ήταν φιλικό και προσιτό στα γούστα των παιδιών. Είχε πολλή πλάκα, ελπίζω να ξαναπάμε.

Άννα Καρκαβίτσα

Τη στιγμή την οποία βρισκόμουν στην εκκλησία ένωσα σαν να έφυγε ένα βάρος από επάνω μου. Και όλα αυτά γιατί είχα βρεθεί σ' ένα γαλήνιο μέρος. Στο σπίτι του Χριστού. Μετά, στο Κέντρο Νεότητας, ήταν πολύ ωραία γιατί ξεκουράστηκα και πολύ καλά.

Κατερίνα Μπαλαλή

Ήταν πολύ ωραία στην εκκλησία. Είχα καιρό να πάω με την τάξη μου και μου φάνηκε πολύ αστείος ο τρόπος με τον οποίο σηκωνόμασταν και καθόμασταν σαν τα στρατιωτάκια, γιατί ποτέ δεν είχα δει τόσο πειθαρχημένους τους συμμαθητές μου, αφού συνεχώς βλέπω την αστεία πλευρά τους.

Εμμανουέλα Πεδιαδίτση

Αν και έμεινα σ' αυτό το μέρος τόσο λίγο, οι αρνητικές σκέψεις με άφησαν και γέμισα από ευχαρίστηση. Ηρέμησα γιατί βρισκόμουν σε ένα μέρος που αγαπώ πάρα πολύ και με άτομα που νιώθω οικεία. Ήμουν τυχερή γιατί κοινωνήσα και αυτό με έκανε ακόμα πιο ευχαριστημένη.

Ερήνη Καμαρίτη

Ο εκκλησιασμός για πρώτη φορά μου έκανε εντύπωση και αφαιρέθηκα ... σε κάτι που μόνο εγώ γνωρίζω, σε κάτι αφάνταστο, που κανείς δεν μπορεί να καταλάβει ... Πολύ σπάνιες είναι οι στιγμές στις οποίες νιώθω τόσο όμορφα και ήσυχα.

Γκίκας Μιχαήλος

Σήμερα πήγαμε στην εκκλησία για τον εκκλησιασμό των Χριστουγέννων. Όταν τελείωσε η λειτουργία πήγαμε στο Κέντρο Νεότητας. Λίγο αργότερα πήραμε πρωινό και αφού καθίσαμε άλλη μια ώρα γυρίσαμε στο σχολείο.

Χριστίνα Ρηγοπούλου

...Μου άρεσε που παίξαμε και ξεκουραστήκαμε. Θα ήθελα πολύ να ξαναπάμε.

Αλίν Μπαντουβά

Η σημερινή μέρα είχε κάτι το ξεχωριστό για μένα... και ο χώρος του Κέντρου Νεότητας είναι πολύ ζεστός.

Μάνος Ταβλαδωράκης

Φέτος κάναμε κάτι διαφορετικό για Χριστούγεννα... Πήγαμε στον Άγιο Τίτο και μετά φύγαμε για το Κέντρο Νεότητας. Εκεί μας υποδεχτήκανε και εμείς ξαφνικά αρχίσαμε να σκορπιζόμαστε στα μπλιάρδα, στα πιγκ πόνγκ, στους Η/Υ, στο μπάσκετ και φυσικά αρχίσαμε να κραυγάζουμε από χαρά. Γενικά περάσαμε τέλεια!!! Ευχαριστούμε!

Γιάννης Λεμπιδάκης

Έχω πάει πολλές φορές στην εκκλησία και όλες ήταν ίδιες, αλλά αυτή τη φορά ήταν λίγο διαφορετική γιατί ήμουν με τους φίλους μου, Γενικά ήμασταν πολύ καλοί κατά τη διάρκεια της λειτουργίας. Ένωσα πολύ όμορφα γιατί πέρασα τρεις όμορφες ώρες χωρίς τις έννοιες του σχολείου.

Σταμάτης Φανουργάκης

Μου άρεσε πάρα πολύ η εμφάνισή μας και η συμπεριφορά μας ήταν πρώτη φορά άψογη. Πιστεύω πως πρέπει να ξαναδειξουμε αυτή τη συμπεριφορά για να έχουμε αποτελέσματα. Μου άρεσε επίσης η ιδέα που είχαν οι καθηγητές να πάμε στο Κέντρο Νεότητας.

Κυριάκος Τσαϊνης

Πιστεύω, πως φέτος που πήγαμε χωριστά κάθε τμήμα, ήταν καλύτερα, γιατί μπορέσαμε να παρακολουθήσουμε τη λειτουργία.

Σοφοκλής Τερζής

Πρωί-πρωί όλη η β' γυμνασίου μαζεύτηκε έξω απ' την εκκλησία του Αγίου Τίτου. Όταν μπήκαμε μέσα η εκκλησία ήταν σχεδόν άδεια, έτσι μια σειρά καθισμάτων «καλύφθηκε» από την τάξη μας. ... Έφτασε η ώρα να φύγουμε και να «αντιμετωπίσουμε» την υπόλοιπη σχολική μέρα.

Στέλιος Βαγιός

Η μέρα ήταν ευχάριστη και θα ήθελα να ξαναπάω.

Βλάσης Αναστασάκης

Η ατμόσφαιρα στην εκκλησία ήταν όμορφη και ήρεμη, αφού ήμασταν μόνοι μας. Στο Κέντρο Νεότητας πήραμε πρωινό και παίξαμε στους χώρους του.

Αλέξανδρος Πασιλάης

Το κλίμα, γενικά, μου άρεσε πάρα πολύ. Τα παιχνίδια, οι καθηγητές... Δεν ήταν καθηγητές, ήταν και αυτοί παιδιά ανάμεσά μας...

Εκτορας Καλλέργης

Μου έκανε μεγάλη εντύπωση πως κάποιοι άνθρωποι κάνουν κάποιες υπερβολές μέσα στο χώρο της εκκλησίας. Αυτό δεν είναι κακό, απλώς εγώ το βλέπω από αυτή την μεριά.

Ανδριάννα Αρμάου

...Αργότερα κοινωνήσαν μερικά παιδιά, πήραμε αντίδωρο και βγήκαμε έξω. Έξω λοιπόν η κυρία Γιέτη μας ρώτησε τι θα πιούμε. Εεεε.. έμεινα άναυδος. «Τι θα μας ποτίσουν κιόλας;». Αλλά οι εκπλήξεις δεν τελείωσαν εδώ. Μας πήγαμε και στο Κέντρο Νεότητας. Εκεί φάγαμε τυροπιτάκια, σπανακοπιτάκια και λουκουμάδες. Παίξαμε, ξεκουραστήκαμε και μετά γυρίσαμε. Τελικά, όταν είναι κανείς ήσυχος, παντού τον πάνε.

Βαγγέλης Λυκάκης

Τι να γράψω; Ωραία ήταν: όπως κάθε φορά! Συνηθισμένο... Οι καθηγητές που ήταν μαζί μας, μάς είπαν ότι είμαστε ήσυχτοι (ιστορική στιγμή), παρ' όλο που εγώ πιστεύω ότι ήταν η πρώτη φορά που ήμουν τόσο άτακτη σε εκκλησία (προσωπικά)! Μετά πήγαμε και στο Κέντρο Νεότητας που παίξαμε διάφορα παιχνίδια, κάτσαμε, φάγαμε και μετά γυρίσαμε στο σχολείο, όπου τα μαθήματα συνεχιστήκαν – δυστυχώς – κανονικά.

Ελλη Χρονιάρη

Η σημερινή μέρα ήταν ξεχωριστή. Ήταν από τις πιο ήρεμες μέρες του σχολείου. Πιστεύω, πως δεν υπάρχουν πιο ωραίες μέρες για εμάς και τους καθηγητές μας. Εμείς γιατί ξεφεύγουμε απ' την καθημερινή ρουτίνα και για τους καθηγητές γιατί δεν έχουν να μας «παλεύουν» και ξεφεύγουν και αυτοί από την ρουτίνα του σχολείου.

Σταύρος Αεράκης

Γενικά περάσαμε ωραία και μας έκανε καλό η εκκλησία, γιατί μόνοι μας αποκλείεται να πηγαίναμε.

Νέστωρ Αρχοντάκης

Οι εντυπώσεις μου δεν ήταν καινούριες, διότι πηγαίνω κάθε Κυριακή στην εκκλησία. Ξέρω το κλίμα που επικρατεί ηρεμία, γαλήνη και προσευχή στο Θεό. Στον Άγιο Τίτο που πήγε όλη η τάξη, καταφέραμε να απολαύσουμε μια ώρα ηρεμίας και επικοινωνίας.

Νικόλας Κουδουμάς

Αυτό που με εντυπωσίασε ήταν, ότι για πρώτη φορά διασκεδάσαμε σε ώρα κανονικού μαθήματος. Φύγαμε απ' το σχολείο και καταλήξαμε να παίζουμε παιχνίδια. Ξεφύγαμε, επιτέλους, λιγάκι και μπήκαμε στο γιορτινό πνεύμα των Χριστουγέννων.

Αγγελος Βλατάκης

Την **Τρίτη 19 Δεκεμβρίου** πραγματοποιήθηκε το ετήσιο παζάρι του γυμνασίου με αντικείμενα που είχαν κατασκευάσει τα ίδια τα παιδιά.

Η ετοιμασία κράτησε όλο το Δεκέμβριο, το συντονισμό δε και την οργάνωση είχε αναλάβει η καθηγήτρια κ. Ειρήνη Παπαθανασίου.

Από το παζάρι συγκεντρώθηκε το ποσό των 900 ευρώ, το οποίο και θα παραδοθεί, αμέσως μετά τις γιορτές, από τα παιδιά της γ' γυμνασίου, στο ίδρυμα

της Ζωοδόχου Πηγής.

Την **Τετάρτη 20 Δεκεμβρίου** τα μισά παιδιά του γ1 και τα μισά της β' ασχολήθηκαν με το λιομάζωμα, μια και οι υπόλοιποι συμμαθητές τους ήταν απασχολημένοι με τις πρόβες των χριστουγεννιάτικων εκδηλώσεων.

...Είχαμε χωριστεί σε ομάδες και αρχίσαμε τη γνωστή διαδικασία: Απλώσαμε τα δίχτυα γύρω από τις ελιές, τις ραβδίσαμε, αφαιρέσαμε τα πεσμένα κλαριά απ' τα δίχτυα και μαζέψαμε τα

δίχτυα με τις ελιές. Ήταν μια εξαιρετική εμπειρία αλλά ταυτόχρονα και πολύ εξαντλητική για πολλούς. Προσωπικά, τα αισθήματά μου ήταν ανάμεικτα. Θετικά, διότι καταφέραμε ένα πολύ καλό αποτέλεσμα, αλλά και αρνητικά, διότι δεν έχουμε συνηθίσει σε τέτοιες δουλειές...όλοι μας! Δεν ξέρω, αν θα το ξανακάνω.

Ελίνα Χουστουλάκη

Η δουλειά αυτή μου αρέσει, αλλά είναι πολύ κουραστική, ειδικά όταν χτυπάς τις ελιές με το ξύλο, παρά όταν ραβδίζεις με ηλεκτρικό μηχάνημα. Εγώ αυτή τη δουλειά την έχω συνηθίσει, γιατί επί επτά χρόνια βοηθάω τους ανθρώπους που έρχονται σπίτι μας για το ράβδισμα.

Κυριάκος Τσαϊνης

Χτες, τις δύο τελευταίες ώρες ασχοληθήκαμε με το λιομάζωμα. Ήταν μια ευχάριστη εμπειρία, αλλά ταυτόχρονα και πολύ κουραστική. Μου άρεσε και θα ήθελα να το ξανακάνω.

Εύη Μαραγκάκη, γ1

Μια από τις πιο κουραστικές δουλειές που έχω κάνει ποτέ!
Αλίν Μπαντουβά, β'

Ήταν απαράδεκτο, γιατί εμείς όταν ήρθαμε στο γυμνάσιο, ήρθαμε για να μορφωθούμε. Δεν ήρθαμε για να χάνουμε μαθήματα, για να δουλεύουμε σαν τους εργάτες!!! Με μια λέξη, όπως ξεκίνησα. Απαράδεκτο.

Γερόνυμος Κωνιός, γ1

Χτες που πήγαμε για να μαζέψουμε τις ελιές από το χωράφι περάσαμε τέλεια. Ήταν λίγο κουραστικό και λερωθήκαμε, αλλά ήταν μια πολύ ωραία και συναρπαστική εμπειρία. Βαρούσαμε ήρεμα τα κλαδιά για να πέσουν μόνο οι ελιές και όχι τα φύλλα και τα κλαδιά. Έχω ξαναμαζέψει ελιές στο παρελθόν αλλά ποτέ δεν ήταν τόσο ωραία.

Νίστορας Αρχοντάκης

Στις 20/12 πήγαμε στον ελαιώνα του σχολείου και μαζέψαμε τις ελιές. Ήταν η πρώτη φορά στη ζωή μου που έκανα αυτή τη δουλειά. Δεν μπορώ να πω ότι με ενθουσίασε, αλλά ήταν μια ωραία εμπειρία και νομίζω ότι αν δεν το έκανα αυτό στο σχολείο, δεν θα το έκανα ποτέ.

Χριστίνα Ρηγοπούλου

Οι εντυπώσεις μου από το λιομάζωμα δεν είναι καινούριες, διότι και εμείς έχουμε ελιές και ξέρω τη διαδικασία. Πρώτα το άπλωμα των πανιών, μετά το ράβδισμα και τέλος το μάζεμα των ελιών. Στη συνέχεια τα τσουβάλια πηγαίνουν στο ελαιοτριβείο, όπου χωρίζονται από τα φύλλα και βγαίνει το λάδι. Αυτή η διαδικασία μου αρέσει πολύ, όπως και ο τρύγος. Ήταν μια καλή ευκαιρία για τα παιδιά που δεν ήξεραν το μάζεμα της ελιάς.

Νικόλας Κουδουμάς

Το λιομάζωμα ήταν μια εκπληκτική εμπειρία, αφού ήμουν παρέα με τους φίλους μου και διασκεδάσαμε, παρόλο που είχα ξαναπάει στα κτήματα της οικογένειάς μου. Ήμουν πολύ χαρούμενη, γιατί μου άρεσε αυτό που έκανα. Στην αρχή χωριστήκαμε σε ομάδες και πήραμε τα

πανιά, για να τα απλώσουμε κάτω από το δέντρο για το οποίο είχαμε την ευθύνη να μαζέψουμε τις ελιές. Ήταν πολύ ωραίο να σκέφτεσαι, ότι απ' αυτές τις ελιές παράγουμε το λάδι, το οποίο είναι πολύ σημαντικό για τη διατροφή μας.

Εμμανουέλα Πεδιαδίτση

Μέσα σε λίγες λέξεις μπορώ να σας περιγράψω αυτή την εμπειρία της ζωής μου. Ήταν μια από τις πιο τραυματικές εμπειρίες που έχω ζήσει.

Κατερίνα Μπαλαλή, β'

Πιστεύω ότι το λιομάζωμα δεν αξίζει και πολύ τον κόπο. Εγώ προσωπικά δεν του έδωσα και πολλή σημασία, γιατί για να πω την αλήθεια, προτιμώ τις εκδρομές, όπως αυτή που πήγαμε

τη Δευτέρα στο Κέντρο Νεότητας. Τέλος πάντων, στο λιομάζωμα δεν πέρασα και χάλια. Διότι είχε λίγη πλάκα, όπως όταν χρησιμοποίησα την μηχανή και μετά δεν ήξερα πώς να την κλείσω (δεν έχω ασχοληθεί ξανά με ελιές). Κόντευα να αφήσω στον τόπο ένα κορίτσι... Χεχε, αστειεύομαι. Από τη Γεωγραφία προτιμούσα το λιομάζωμα, αλλά δεν ήθελα να χάσουμε και τη γυμναστική.

Ακης Λινάρδος

"Το μάζεμα των ελαιών", λεπτομέρεια από πίνακα του Θεόφλου.

Πέμπτη 21 Δεκεμβρίου

Τα φετινά κάλαντα μας τα είπαν τα παιδιά της α' δημοτικού με τη δασκάλα τους, την κ. Μαρία Αστρονίκη και τα παιδιά της γ' Λυκείου.

Ο στολισμός των τάξεων για το διαγωνισμό που είχε εξαγγελίσει το 15/μελές ολοκληρώθηκε.

Η πενταμελής επιτροπή - που την αποτελούσαν ο κ. Μ. Κυπριωτάκης, η κ. Ελ. Αλεξοπούλου και ο κ. Αντ. Νεονάκης εκ μέρους των καθηγητών και ο Αντ. Μανιός, πρόεδρος του 15/μελούς συμβουλίου και η Εβελίνα Μαρκαντωνάκη, γραμματέας του 15/μελούς εκ μέρους των μαθητών - απένειμε το **βραβείο για τον καλύτερο στολισμό τάξης στο α1.**

Το σκεπτικό της επιτροπής

Από μικρούς μας γοήτρευε (τουλάχιστον τους περισσότερους) η ιστορία της μονομαχίας του Δαβίδ με το Γολιάθ, με τελικό νικητή τον πρώτο. Η νίκη του «αουτσάιντερ» έναντι του αδιαφιλονίκητου «φαβορί».

Με το σκεπτικό αυτό και με την πεποίθηση ότι η «νίκη» αυτή δίνει κίνητρο για μεγαλύτερα επιτεύγματα σε όλα τα παιδιά - και στους καινούργιους στο γυμνάσιο μαθητές της πρώτης τάξης - η επιτροπή έκρινε κατά πλειοψηφία πως το βραβείο έπρεπε να πάει στα α1. Γιατί δεν είναι κακό να πολεύουμε για τη νίκη (έστω και αν είμαστε «αουτσάιντερ»).

Και να θυμάται και ο ηττημένος (το γ1) ότι η νίκη του νικητή αποκτά μεγαλύτερη αξία από την αξία του ηττημένου.

Τελευταίο μάθημα ιστορίας του 2006 και το γ1 είναι ξεχειλισμένο από τη χαρά της μέρας ... έτσι για να φύγει με κέφι το 2006 και να πάει στο καλό!

Παρασκευή 22 Δεκεμβρίου

Το πρωί πραγματοποιήθηκε στο σχολείο η καθιερωμένη χριστουγεννιάτικη εκδήλωση και το βράδυ επαναλήφθηκε για τους γονείς.

Φέτος, στη χριστουγεννιάτικη εκδήλωση πήραν μέρος τα τμήματα α2, γ2 και η θεατρική ομάδα.

α2

*«Το Άλφα της Αγάπης», βασισμένο στο διήγημα του Π. Μ. Σωτήρχου
Υπεύθυνος καθηγητής ο κ. Αντ. Νεονάκης*

γ2

*Θεατρικό δράμα με τίτλο «Ένας απρόσκλητος επισκέπτης». Μια απίστευτα συγγραφής και δραματοποίησης διήγηματος από τα παιδιά του τμήματος.
Υπεύθυνος καθηγητής ο κ. Δημ. Κληρονόμος*

Μικρή παρέμβαση στη σχολική καθημερινότητα με τον τίτλο «Μέρες Σχολείου».
Υπεύθυνη καθηγήτρια η κ. Σέβη Γεωργιάδου.

Είμαστε μια θεατρική ομάδα.

Είμαστε
μια
θεατρική
ομάδα.

Νομίζουμε πως δουλεύουμε με όρεξη και προσπαθούμε να το δείξουμε. Κάποια πράγματα, είναι αλήθεια, τα τραβάμε. Και πολύ μάλιστα. Τόσο πολύ που, μερικές φορές - πιθανόν - να τα παραμορφώνουμε. Το κάνουμε, όμως, για να τα συμπληρώσουμε, όπως εμείς νομίζουμε, και να ανακαλύψουμε την αλήθεια τους. Αν είναι αυτό δυνατόν.

Είμαστε μια θεατρική ομάδα και θέλουμε να γεμίζουμε τις στιγμές μας. Γιατί αυτές αποτελούν τη ζωή μας. Τις μικρές στιγμές που μας «μεθούν σιωπηρά» και μας γεμίζουν «πείσμα και άχτι», μα και απογοήτευση και άγχος, προπάντων. Αυτές που μοιάζουν με - «μικρές πινελιές ζωγραφιάς που δεν έχει τελειώσει» - θέλουμε να τις ντύσουμε με τα χρώματά μας και τα χάρδια μας.

Είμαστε μια θεατρική ομάδα. Και είμαστε όλοι παιδιά σχολείου. Και ζούμε τις «μέρες σχολείου». Και προσπαθούμε να μάθουμε τον κόσμο. Προσπαθούμε λίγο-λίγο, μέσα από τις στιγμές που μαζεύονται και γίνονται χρόνος. Και σε κάτι τέτοιες στιγμές γεννιούνται τα τραγούδια. Και εμείς υποψιαζόμαστε πως υπάρχουν ακόμη πολλά τραγούδια που δεν τα έχουμε

Γεννήθηκα στην Ουκρανία ...

Γεννήθηκα στην Ουκρανία και έμενα στην πόλη Κομινιέτο-Πονταλέκι που είναι μία από τις ομορφότερες πόλεις της Ουκρανίας. Παλαιότερα το

ονόμαζαν «Λουλούδι στην πέτρα». Λουλούδι γιατί όσοι το επισκέπτονταν το θαύμαζαν γιατί είναι ένα πανέμορφο μέρος' πέτρα γιατί τα πάντα σ' αυτή την πόλη ήταν χτισμένα από πέτρα.

Έξω από την πόλη υπάρχει ένας βράχος περιτριγυρισμένος από ένα ποτάμι. Σ' αυτό το βράχο υπάρχει ένα θαυμάσιο πέτρινο κάστρο.

Παλιά στην

Ουκρανία οι άνθρωποι φορούσαν στολές, όπως κι εδώ, και οι γυναίκες από μικρές μάθαιναν να φτιάχνουν ψωμί, γιατί είχαν μεγάλες εκτάσεις από σιτάρι. Όπως εδώ οι Έλληνες έχουν ως κύρια παραγωγή τις ελιές, έτσι εκεί έχουμε το σιτάρι. Επίσης, από μικρές μάθαιναν να ράβουν και συνήθιζαν στις δουλειές του σπιτιού. Οι άντρες πάλι συνήθιζαν από μικροί να φτιάχνουν σπαθιά και να τα χρησιμοποιούν στην ξιφομαχία.

Στην Ουκρανία έχεις τη δυνατότητα να καταλάβεις τις τέσσερις εποχές. Το φθινόπωρο βλέπεις παντού κιτρινοκόκκινα φύλλα πεσμένα στο έδαφος και ξεκινάνε σιγά-σιγά τα πρωτοβρόχια. Μετά η θερμοκρασία πέφτει και όλα τριγύρω γίνονται κάτασπρα. Όταν πλησιάζουν τα Χριστούγεννα, όλα τα παιδιά απ' όλα τα σχολεία υποχρεωτικά φτιάχνουν χειροποίητα στολίδια για το χριστουγεννιάτικο δέντρο της πόλης. Επίσης, στο κέντρο υπάρχει ένα τεράστιο σιντριβάνι, όπου τα νερά του παγώνουν και όλοι οι άνθρωποι μπορούν να κάνουν πατινάζ.

Στο τέλος του χειμώνα τα χιόνια αρχίζουν να λιώνουν και σιγά-σιγά αρχίζουν να ανθίζουν όλα τα δέντρα και τα φυτά. Αργότερα αρχίζει να ανεβαίνει η θερμοκρασία και μπαίνει το καλοκαίρι.

Στην Ουκρανία έχω αφήσει αρκετούς φίλους, αλλά απέκτησα καινούργιους εδώ. Μου αρέσει πάρα πολύ η Κρήτη και νιώθω ότι είναι η δεύτερη πατρίδα μου.

Καρίνα
Κάρποβα,

γ/

**Για την αδελφή μου
Αυτή την κοπέλα που λατρεύω!!!**

Έχετε νιώσει ποτέ ότι λατρεύετε ένα άνθρωπο; Δεν ξέρω για σας, εγώ, όμως, λατρεύω αυτή την κοπέλα. Αυτή που την «πάτησε» και έχασε μια σπουδαία μάχη, που της κόστισε αρκετά, αλλά το πάλεψε με όλη της τη δύναμη... Για να καταφέρει να σταθεί στα πόδια της! Και τα κατάφερε.

Αυτή που ακόμα παλεύει για να κερδίσει τη ζωή... Και θα κερδίσει το παιχνίδι (το ξέρω), θα κερδίσει. Γιατί της αξίζει.

Αυτή την κοπέλα, που πάντα μου στέκεται σε όλα και ξέρει να με οδηγεί. Που μου χαμογελά και ξέρω πως όλα θα πάνε καλά. Γιατί μου χαμογελά. Που μου δίνει κουράγιο και δύναμη να συνεχίσω.

Αυτή που το δικό της πάθημα θέλει να γίνει δικό μου μάθημα. Που προσπαθεί να με γλιτώσει από τη γκάφα.

Για την αδελφή μου, που ήταν, είναι και θα είναι πάντα δίπλα μου.

Για την αδελφή που ξέρω ότι παλεύει για να ζει.

Για σένα αδελφούλα μου που σε αγαπάω τόσο πολύ!!!

Μαρία Αθανασάκη, γ1

Από τις εκδηλώσεις του Εκπαιδευτηρίου

Από το στόλισμα των τάξεων

Ο Θεός και τα Windows

(ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΟΥΣ ΚΥΡΙΟΥΣ ΑΝΤ. ΝΕΟΝΑΚΗ ΚΑΙ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΠΙΔΑΚΗ)

1. Εν αρχή ο Θεός δημιούργησε το Bit και το Byte. Και από αυτά δημιούργησε τη Λέξη.

2. Και υπήρχαν δύο Bytes στη Λέξη, και τίποτα άλλο δεν υπήρχε. Και ο Θεός χώρισε το Μηδέν από το Ένα, Και είδε ότι ήταν Καλό.

3. Και είπεν ο Θεός: «Ας υπάρξουν τα Δεδομένα (Data)». Και έτσι έγινε. Και είπεν ο Θεός: «Ας πάνε τα Δεδομένα στις ιδιαίτερες θέσεις τους». Και έφτιαξε floppy disks και hard disks και compact disks.

4. Και είπεν ο Θεός: «Ας γίνουν Υπολογιστές, για να υπάρχει μέρος να μπουν τα floppy disks και τα hard disks και τα compact disks». Και έτσι ο Θεός έφτιαξε Υπολογιστές και τους ονόμασε hardware.

5. Και δεν υπήρχε Software ακόμα. Αλλά ο Θεός δημιούργησε προγράμματα, μικρά και μεγάλα. Και τους είπε: «Πηγαίνετε και αυξάνεστε και πληθαίνεστε και γεμίστε όλη τη Μνήμη».

6. Και είπεν ο Θεός: «Θα δημιουργήσω τον Προγραμματιστή. Και ο Προγραμματιστής θα φτιάχνει καινούργια προγράμματα και θα κυβερνά πάνω σε όλους τους υπολογιστές και τα προγράμματα και στα Δεδομένα».

7. Και ο Θεός δημιούργησε τον Προγραμματιστή και τον τοποθέτησε στο Κέντρο Δεδομένων. Και έδειξε ο Θεός στον Προγραμματιστή το Catalog Tree και του είπε: «Μπορείς να χρησιμοποιείς όλους τους καταλόγους και υποκαταλόγους αλλά ΜΗΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΑ WINDOWS».

8. Και είπεν ο Θεός: «Δεν είναι Καλό για τον Προγραμματιστή να είναι μόνος». Πήρε ένα πλευρό από το σώμα του Προγραμματιστή και έφτιαξε ένα πλάσμα που θα τον κοιτάζει και θα τον θαυμάζει και θα αγαπά τα πράγματα που θα κάνει ο Προγραμματιστής. Και ο Θεός ονόμασε το πλάσμα Χρήστη.

9. Και ο Προγραμματιστής και ο Χρήστης αφέθηκαν κάτω από το γυμνό DOS και αυτό ήταν Καλό.

10. Αλλά ο Bill ήταν πιο πονηρός από τα άλλα πλάσματα του Θεού. Και είπεν ο Bill στον Χρήστη: «Πράγματι σας απαγόρευσε ο Θεός να τρέξετε οποιοδήποτε πρόγραμμα;».

11. Και ο Χρήστης απάντησε: «Ο Θεός μας είπε να χρησιμοποιούμε οποιοδήποτε πρόγραμμα και οποιοδήποτε Δεδομένο, αλλά μας είπε να μην τρέξουμε τα Windows, διαφορετικά θα πεθάνουμε».

12. Και είπεν ο Bill στο Χρήστη: «Πως μπορείς να μιλάς για κάτι που δεν έχεις καν δοκιμάσει. Την στιγμή που θα τρέξεις τα Windows θα γίνεις ίσος με τον Θεό. Θα είσαι σε θέση να δημιουργείς οτιδήποτε θέλεις με ένα απλό κλικ στο ποντίκι».

13. Και ο Χρήστης είδε ότι οι καρποί των Windows ήταν καλύτεροι και πιο εύκολοι στη χρήση. Και μετά ο Χρήστης είδε ότι κάθε γνώση ήταν άχρηστη, αφού τα Windows μπορούσαν να την αντικαταστήσουν.

14. Έτσι ο Χρήστης εγκατέστησε τα Windows στον υπολογιστή του και είπε στον Προγραμματιστή ότι ήταν καλό.

15. Και ο Προγραμματιστής αμέσως άρχισε να ψάχνει για καινούργιους drivers. Και ο Θεός τον ρώτησε: «Τι ψάχνεις;». Και ο Προγραμματιστής απάντησε: «Ψάχνω για καινούργιους drivers γιατί δεν μπορώ να τους βρω στο DOS». Και είπεν ο Θεός: «Ποιος σου είπε ότι χρειάζεσαι drivers; Έτρεξες τα Windows;». Και ο Προγραμματιστής είπε: «Ο Bill μας είπε να το κάνουμε!».

16. Και είπεν ο Θεός στον Bill: «Γι' αυτό που έκανες θα είσαι μισητός από όλα τα πλάσματα. Και ο Χρήστης θα είναι συνέχεια δυσσχεστημένος μαζί σου. Και θα πουλάς πάντα Windows».

17. Και είπεν ο Θεός στο Χρήστη: «Εξ αιτίας αυτού που έκανες, τα Windows πάντα θα σε απογοητεύουν και θα καταναλώνουν όλους τους Πόρους και θα πρέπει να χρησιμοποιείς ελεεινά προγράμματα και θα βασίζεσαι πάντα στον Προγραμματιστή για βοήθεια».

18. Και είπεν ο Θεός στον Προγραμματιστή: «Επειδή άκουσες το Χρήστη ποτέ δεν θα είσαι ευχαριστημένος. Και τα προγράμματά σου θα έχουν λάθη και θα τα πρέπει να τα διορθώνεις και να τα ξαναδιορθώνεις μέχρι το τέλος του Χρόνου».

19. Και ο Θεός τους πέταξε έξω από το Κέντρο Δεδομένων και κλείδωσε την πόρτα και την ασφάλισε με password.

Γιώργος Μαραυγάκης α/

« Χριστούγεννα »

Χριστούγεννα, μια μόνο λέξη, παρόλα αυτά όμως είναι τόσο μαγική. Χιλιάδες συναισθήματα μέσα σε 15 μέρες, που όμως δεν σε φτάνει ένας ολόκληρος χρόνος για να τα νιώσεις. Κι

όμως, μέσα σε τόσες λίγες μέρες μπορείς να αγαπήσεις, να μισήσεις, να σκεφτείς, να χαρείς, να λυπηθείς ...

Μιχαέλα Διαλυνά αλ

Τα Χριστούγεννα τα περιμένο με αγωνία απλά γιατί ξεφεύγουμε από τη συνηθισμένη καθημερινότητα. Τα σχολεία και τα φροντιστήρια κλείνουν, το διάβασμα σταματάει για λίγο και μαζί του το άγχος.

Τα Χριστούγεννα είναι ευχάριστα για όλους. Βρισκόμαστε με την οικογένειά μας, κάνουμε όνειρα για ταξίδια, για όμορφα δώρα και ευχές.

Γ' αυτό αγαπώ τα Χριστούγεννα. Πρόκειται για ένα όμορφο διάλειμμα από την καθημερινότητα. Κάτι που σε αναζωογονεί και σε κάνει να παίρνεις δυνάμεις για ό,τι σου επιφυλάσσει το μέλλον.

Μαρία Ρουμелиωτάκη αλ

Χριστούγεννα ... η αγαπημένη μου γιορτή. Το χριστουγεννιάτικο δέντρο, τα στολίδια, ο άγιος Βασίλης, προσδίδουν κάτι το ευχάριστο στις μέρες του Δεκεμβρη. Όλη η ατμόσφαιρα θυμίζει παραμύθι.

Εύχομαι σε όλους καλά Χριστούγεννα και ευτυχισμένο τον καινούριο χρόνο.

Μαρία Αραβιάκη αλ

Τα Χριστούγεννα για μένα είναι κάτι μαγικό. Ο Άγιος Βασίλης μοιράζει δώρα και συνάμα χαρά σε όλους, μικρούς και μεγάλους. Περνάς ένα βράδυ γεμάτο χαρά και οικογενειακή θαλπωρή με τους συγγενείς σου. Η μυρωδιά της γολοπούλας σου σπάει τη μύτη από την κουζίνα της μαμάς. Χριστούγεννα είναι η γλυκιά κούραση που νιώθεις, όταν επιτέλους τελειώνεις το στρώσιμο του χριστουγεννιάτικου τραπέζιού, που σου το ζήτησε σαν χάρη η γιαγιά σου. Είναι όταν ο σκύλος σου γαβγίζει για να εξασφαλίσει τη δική του μερίδα γολοπούλας και τελικά, το μόνο που καταφέρνει, είναι να σου σπάσει τα νεύρα και να βρεθεί μόνος του, έξω από την πόρτα, να κλαίει. Αυτά είναι για μένα τα Χριστούγεννα και ανυπομονώ να φτάσουν!

Νεφέλη Βλάχου αλ

Η γιορτή των Χριστουγέννων για μένα σημαίνει χαρά, ευτυχία, όμορφες οικογενειακές στιγμές. Είναι η διασκέδαση και τα ταξίδια με την οικογένειά σου. Είναι η προσφορά, η συνάντηση με φίλους καλούς και συμπονετικούς. Είναι η ελπίδα για όλα τα παιδιά του κόσμου. Αυτά είναι τα Χριστούγεννα.

Κατερίνα Μαρτιμιανάκη αλ

« Αγάπη »

Η αγάπη δε σημαίνει και ποτέ δε θα σημαίνει κάτι συγκεκριμένο. Ο καθένας μπορεί να την ερμηνεύσει με το δικό του τρόπο, ανάλογα με

αυτό που πραγματικά νιώθει, όταν αγαπάει. Αγάπη προς το φίλο του, τον κολλητό του, τους γονείς του, τον σύντροφό του. Μόνο όταν κάποιος αγαπήσει πραγματικά, θα μάθει τι σημαίνει γ' αυτόν η λέξη «αγάπη».

Ευαγγελίνα Κιρμιζάκη αλ

« Πιστεύετε στον Άγιο Βασίλη; »

Μικρή, όπως όλα τα παιδιά, με ρωτούσαν τι δώρο θα ήθελα να μου φέρει ο Άγιος Βασίλης. Όταν μεγάλωσα λίγο, κάποια παιδιά τα άκουγα να λένε, ότι ο Άγιος Βασίλης υπάρχει, αφού αυτός μας φέρνει τα δώρα. Κάποια άλλα πάλι, πιο «ώριμα», υποστήριζαν πως τα δώρα μας τα φέρνουν οι γονείς μας. Εκείνη την περίοδο στο μυαλό μου τριγυρούσε μια εικόνα, αυτή ενός εύσωμου άνδρα με άσπρα μαλλιά και γένια, με κόκκινη στολή και ένα έλκηθρο που σέρνουν πέντε τάρανδοι. Τώρα πια, όποιον κι αν ρωτήσεις, θα σε κοιτάξει με απορία. Εγώ, πάλι, δεν ξέρω τι να απαντήσω. Ίσως πιστεύω σ' εκείνον, ίσως κι όχι. Το σίγουρο είναι πως καταφέρνει κάθε φορά να σκορπά παντού λίγη από τη μαγεία που τόσο μας λείπει.

Ελίσα Χνάρη αλ

Ο Άγιος Βασίλης είναι ο πρωταγωνιστής των ημερών. Είναι αυτός που μοιράζει δώρα στα παιδιά, ή καλύτερα στα παιδιά που όλο το χρόνο έδειξαν καλή διαγωγή. Όμως, μερικές φορές αναρωτιέμαι, αν όλα αυτά είναι απλά μια ιστορία, ένας μύθος ή δημιούργημα της φαντασίας των παιδιών;

Κι όμως, βαθιά μέσα μου, πιστεύω ότι «υπάρχει». Βέβαια δεν είναι κάτι το πραγματικό ή πιο σωστά κάτι που μπορείς να αγγίξεις. Δεν είναι κάποιος ο οποίος έρχεται από την καμινάδα του σπιτιού μας και τρώει τα μπισκότα δίπλα από το τζάκι. Απλά, είναι αυτός που μπαίνει στη σκέψη μας μέρες σαν κι αυτές. Μάλιστα, τα δώρα του δεν είναι κούκλες, ρούχα κι αυτοκινητάκια, αλλά χαρά, ζωντάνια, κουράγιο για την αντιμετώπιση δύσκολων καταστάσεων και φυσικά αγάπη για να χαρίσουμε σε όλους.

Μαρία Κασιθονιωτάκη αλ

« Ειρήνη »

Η ειρήνη είναι σημαντική, παρόλο που ορισμένοι τη θεωρούν απλώς σαν ένα μισοφαγωμένο μήλο που πρέπει να πεταχτεί πάραυτα, για να μη μαυρίσει. Η ειρήνη οφείλει να βρίσκεται παντού. Ανάμεσα σε δύο χώρες, προκειμένου να αποφευχθεί ο πόλεμος. Σε μια γειτονιά, για να μπορείς να ακούς το θρόισμα των φύλλων και τους χτύπους από τα παράθυρα. Για να ακούς τα βήματα των βιαστικών ανθρώπων, τις νοικοκυρές που ανάβουν το φούρνο. Για να ακούς αδύναμους, απλούς, μα τόσο καθημερινούς ήχους.

Όλοι οφείλουμε να δούμε τη ζωή με άλλο μάτι να φύγουμε από τη μιζέρια και την κακομοιριά. Κυρίως, όμως, να ξεχάσουμε τους πολέμους. Την ειρήνη δεν πρέπει να την προσεγγίζουμε επιφανειακά, αλλά μέσα από το βαθύτερό της νόημα. Πρέπει επιτέλους να γίνει όραμα και οδηγός μας.